

Sygn. akt I C 57/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Jakubiec

protokolant sekr. sąd. Małgorzata Siuda

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2014 r. w Lublinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko T. K. (1), A. Ć., i G. K. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych T. K. (1), A. Ć. i G. K. (1) solidarnie na rzecz Banku (...) Spółki Akcyjnej w K. kwotę 157.393,57 zł (sto pięćdziesiąt siedem tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt trzy złote 57100) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 12 listopada 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 700 zł (siedemset złotych),

II. zasądza od pozwanych T. K. (1), A. Ć. i G. K. (1) solidarnie na rzecz Banku (...) Spółki Akcyjnej w K. kwotę 7.905 zł (siedem tysięcy dziewięćset pięć złotych 0/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. wyrok w stosunku do A. Ć. jest zaoczny;

IV. wyrokowi w stosunku do pozwanych A. Ć. i T. K. (1) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt C 57/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 9 grudnia 2013 r. powód Bank (...) Spółka Akcyjna w W. wnosił o zasądzenie solidarnie na swoją rzecz od pozwanych T. K. (1), A. Ć., M. K. i G. K. (1) kwoty 157.393,57 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności 4-krotności obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym liczonymi od dnia 12 listopada 2013 r. oraz kwoty 700 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 7 września 2006 r. została zawarta pomiędzy nim a T. i Z. K. (1) umowa kredytu. Z. K. (1) zmarł w dniu 10 grudnia 2007 r., zaś jego spadkobiercami ustawowymi są pozwani w częściach równych. W dniu 28 grudnia 2010 r. powód wypowiedział umowę kredytu z powodu niedotrzymywania jej warunków przez dłużnika i wezwał pozwanych do spłaty długu. Mimo kolejnych wezwań pozwani nie spłacili długu wynikającego z umowy kredytowej, dług ten ma wartość kwoty dochodzonej pozwem. Powód wskazał, że na potwierdzenie istnienia wierzytelności i jej wysokości wystawił wyciąg z ksiąg banku z dnia 12 listopada 2013 r., a nadto pozwana T. K. (1) w pismach kierowanych do Banku uznała dług.

Pozwany G. K. (2) w piśmie procesowym z dnia 19 marca 2014 r. (k. 73) oświadczył, że nie zgadza się z pismem z dnia 23 października 2013 r., które złożyła powodowi jego matka. Wyjaśnił, że matka nie kontaktowała się z nim w sprawie spłaty kredytu, on sam też nie deklarował nigdy woli jego spłaty. Oświadczył, że jest bezrobotny, ma na utrzymaniu troje dzieci i żonę, korzysta z pomocy społecznej i nie stać go na spłatę jego części kredytu. Zgadza się na sprzedaż mieszkania, które weszło w skład spadku i pokrycie zadłużenia z uzyskanej kwoty. Pozwany G. K. (2) wyjaśnił też, że jego brat M. K. przebywa stale w Islandii.

Pozwana T. K. (1) na rozprawie w dniu 18 czerwca 2014 r. uznała powództwo, przyznała, że jest zobowiązana do spłaty zadłużenia. Wyjaśniła nadto, że jej syn M. K. mieszka stale w Islandii, nie zna adresu jego zamieszkania.

Pozwana A. Ć. prawidłowo zawiadomiona nie stawiała się na rozprawie, nie ustosunkowała się do pozwu.

Co do pozwanego M. K., którego adres zamieszkania okazał się nieznany, postanowieniem z dnia 23 czerwca 2014 r. powództwo przeciwko niemu zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania i jest przedmiotem odrębnego procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 7 września 2006 r. została zawarta pomiędzy Bankiem (...) Spółką Akcyjną w W. a Z. i T. K. (1) umowa kredytu hipotecznego, mocą której Bank udzielił kredytobiorcom kredytu w kwocie 127.000 zł, która to kwota została wypłacona i miała być zwrócona wraz z odsetkami umownymi w ratach. (umowa k. 4-6)

Z. K. (1) zmarł w dniu 10 grudnia 2007 r., zaś spadek po nim nabyli w częściach równych żona T. K. (1) oraz dzieci M. K., G. K. (2) i A. Ć.. (postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku k. 18)

Pismem z dnia 28 grudnia 2010 r. Bank (...) S.A. wypowiedział T. K. (1) umowę kredytu z uwagi na zaległości w spłacie rat. (pismo k. 7)

W pismach z dnia 27 czerwca 2013 r. Bank (...) S.A. poinformował spadkobierców Z. K. (1) o wysokości zadłużenia wynikającego z umowy o kredyt i wezwał ich do zapłaty tego zadłużenia. (pisma k. 9-13)

W dniu 12 listopada 2013 r. Bank (...) S.A. wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym dług T. K. (1), A. Ć., M. K. i G. K. (1) opiewa na kwotę 158.093,57 zł, od której to kwoty Bank nalicza dalsze odsetki w wysokości czterokrotności 4-krotności obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. (wyciąg z ksiąg banku k. 3)

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o powołane dokumenty, których autentyczność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Ustalony w sprawie stan faktyczny był pomiędzy stronami bezsporny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Przed wszystkim podnieść należy, że pozwana T. K. (1) uznała powództwo, która to czynność procesowa jest dla Sądu w świetle art. 213 § 2 kpc wiążąca chyba, że zachodzą przesłanki do stwierdzenia, że uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem i zasadami współzycia społecznego lub zmierza do obejścia prawa.

W sprawie niniejszej żadna z wymienionych wyżej przesłanek nie zachodzi.

Powód przedstawił na potwierdzenie istnienia wierzytelności objętej pozwem wyciąg z ksiąg banku. Zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe (Dz. U. z 2013 poz. 1376) księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków

wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych.

Z kolei art. 244 § 1 kpc przyznaje dokumentom urzędowym szczególną moc dowodową, bowiem stanowią one dowód tego, co w nich urzędowo zaświadczone.

Żaden z pozwanych nie kwestionował istnienia wierzytelności objętej pozwem ani dowodów przedstawionych przez powoda. Pozwany G. K. (2) w istocie przyznał istnienie długu, pozwana T. K. (1) uznała powództwo, zaś pozwana A. Ć. nie podjęła obrony.

Zgodnie z art. 339 § 1 kpc, jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. § 2 stanowi, że w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W tych okolicznościach powództwo należało uwzględnić w stosunku do pozwanych T. K. (1), A. Ć. i G. K. (1). Podstawą prawną roszczenia jest umowa kredytu i art. 354 § 1 kc. Solidarność dłużników wynika z przepisu art. 1034 § 1 kc.

W przedmiocie orzeczenia o kosztach procesu Sąd uznał, że koszty te winny obciążać zgodnie z regułą wyrażoną w art. 98 § 1 i 3 kpc wyłącznie stronę pozwaną, solidarność co do kosztów wynika z art. 105 § 2 kpc.

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności uzasadnia przepis art. 333 § 1 pkt 1 i 3 kpc.